

kan være kloge, og de kan være mindre kloge. Det, jeg var ved at sige, var, at jeg tror, det står meget klart efter de svar, jeg her har givet, at det forekommer ikke mig at være nogen synderlig klog beslutning, der er truffet i Farum Kommune.

Derfor er det klart, at det gør selvfølgelig også indtryk på mig, når kommunen så samtidig henvender sig i et brev af gårds dato, som jeg ikke har haft lejlighed til i detaljen at gøre mig bekendt med endnu, med en anmodning om at få revurderet genopretningsplanen.

Men jeg skal ikke stå her og tage stilling til, på hvilke vilkår jeg vil tillade en yderligere lånop-tagelse på 70 mio. kr. i Farum Kommune, allerede fordi jeg ikke har taget stilling til, om der kan bevilges Farum Kommune en yderligere lånop-tagelse. Mit klare udgangspunkt er, at der sidste år, 2002, er givet en dispensation til Farum Kommune på nogle rimelige vilkår, hvor vi har indrømmet kommunen en 10-årig genopretningsplan, hvor man normalt genopretter inden for en valgperiode; hvor vi har dispenseret fra et betydeligt krav til deponering; hvor vi efterfølgende har givet et målrettet tilskud på 10 mio. kr. for, som hr. Ole Stavad var inde på det, at lette nogle af de umiddelbare skadevirkninger. Det er sådan set mit klare udgangspunkt, at det er en fair genopretningsplan, som kommunen – det er det klare udgangspunkt – skal holde sig inden for.

Hvis man holder sig inden for den, har jeg til gengæld ikke nogen mulighed for at påvirke den udgiftsprofil, man så har.

Thomas Adelskov (S):

Nu siger ministeren, hvis man holder sig inden for det udgiftsniveau. I besvarelsen til hr. Ole Stavad på et skriftligt svar fremgår det tydeligt, at det har kommunen ikke. Kommunen har jo langt overskredet det udgiftsniveau, som oprindeligt var aftalt med ministeren. Og derfor har ministeren jo en forudsætning for her i dag at forholde sig til sammen med os andre, og det er jo sådan set det, vi beder om at ministeren forholder sig til: Hvad er det, kommunen bruger penge til?

Kl. 15.40

Ministeren behøver ikke at blive så vred på os over, at vi stiller spørgsmålet. Han burde måske mere blive vred på sine partifæller oppe i Farum Byråd, som ødsler borgernes penge væk. Ministeren kan jo godt her over for os tilkendegive, om en forhandling om en udvidelse af låneram-

men for Farum Kommune indbefatter, at ministeren vil sætte foden ned og sige: Hertil og ikke længere, venner. Vi snakker først, når I opfører jer ordentligt, og I trækker den der bevilling på 1,5 mio. kr. til Farum Boldklub tilbage.

Det kunne ministeren godt her i dag tilkendegive. Men jeg kan forstå, at det vil ministeren ikke. Så i stedet for kan man altså oppe i Farum både se frem til, at man som borger kommer til at hælde flere penge over i Farum Boldklub, og at ministeren igen sætter sig for bordenden og snakker med kommunalbestyrelsen om, hvordan man nu eventuelt kan tilføre yderligere 70 mio. kr. ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak.

Thomas Adelskov (S):

... Der er ingen konsekvens og ingen konkret handling.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er masser af konsekvens. Der er masser af konkret handling. Denne sag har været håndteret med konkret handling hele vejen igennem.

Der er givet en dispensation til Farum Kommune, der hviler på nogle forudsætninger. Hvis man honorerer de forudsætninger, har man altså den kommunale selvbestemmelsesret i behold.

Det er ikke min opgave at være barnepige for et byråd og specifikt tage stilling til, hvilke udgiftsposter der kan optages på et budget, og hvilke der ikke kan. Det er min opgave at stå vagt om de vilkår, hvorpå den dispensation er givet. Det er også gjort. Det vender vi givetvis tilbage til i næste spørgsmål. Det ligger ikke inden for rammerne af min bemyndigelse at gå ind og suspendere konkrete beslutninger, et byråd har truffet, hvis ellers de er lovlige. Sådan er det desværre.

Jeg tror, det står ret klart efter de svar, jeg her har givet, at jeg politisk synes og gerne vil signalere, at det ikke er nogen klog beslutning for en kommune, som er i problemer, og som er nødt til at kigge på sit omkostningsniveau i folkeskole, daginstitution, på ældreområdet, sin beskæftigelsesindsats m.v., specifikt at prioritere en sponsoraftale. Det er det politiske i det.

Det andet er så: Hvilke handlemuligheder har jeg? Og der er rummet altså det, jeg her har angivet i en række svar, det kommer vi næppe meget nærmere, at det kommunale selvstyre også